

Carme Valls (Barcelona, 1945) és diputada pel PSC-CpC. Metgessa de professió, acaba d'assumir la presidència de la plataforma Ciutadans pel Canvi, que des de 1999 concorre a les eleccions en coalició amb el PSC, mercès a la voluntat de Maragall d'incorporar-la al projecte socialista.

“Pot ser que el PSC no vulgui cap acord amb Ciutadans pel Canvi”

Què va sentir quan va llegir en un diari la notícia que Maragall no es presentava a la reelecció?

—Una profunda tristesa.

—No ho sabia, hores abans de veure el titular a la premsa?

—No, i no ens ho esperàvem en absolut. La nit abans vam fer una reunió amb la coordinadora delegada de CPC, i la sensació global era que Maragall continuaria.

—Els ha molestat que un periodista conegués abans la notícia per una filtració del partit que vostès?

—Ens ha sabut molt greu.

—Però ja feia temps que s'especulava sobre el seu relleu.

—Feia dies que estava meditant sobre la decisió que havia de prendre, però no creia que acabés prenent aquesta opció.

—En algun moment CPC ha parlat amb el president Maragall respecte a aquesta decisió?

—Vam tenir converses informals en una festa pel sí que vam organitzar, i li vam fer notar que, en aquest moment històric, ell era el candidat millor valorat, i que valia la pena que es tornés a presentar. I és sorprenent que, éssent la persona més ben valorada, es retiri en aquest moment.

—Pasqual Maragall no ha especificat els motius de la seva renúncia a

tornar a presentar-se pel PSC. Hi ha qui parla de pressions del PSOE i de l'aparell del PSC per imposar José Montilla. Tenen vostès alguna referència al respecte?

—Encara no. Hem sol·licitat una entrevista personal amb el president per aportar-li el nostre punt de vista sobre aquesta qüestió, però també per explicar-li que, al nostre entendre, l'obra de govern que ha liderat ha permès fer coses que en 23 anys no s'havien fet.

—Però quina impressió tenen del context en què Maragall ha pres la decisió?

—Jo crec que Maragall ha pensat que si el canvi de cicle polític a què ens enfrontem no es podia fer amb unes premisses i condicions diferents i amb un entorn adequat, valia més plegar.

—Ha estat pressionat?

—Doncs no ho sé, però crec que a Pasqual Maragall li deu haver arribat que hi ha gent que no estava d'acord que es tornés a presentar a les eleccions.

—Ciutadans pel Canvi ha parlat amb el PSC, de candidats?

—Com a CpC, ningú no ens ha comunicat que hi hagués cap intenció de buscar un altre candidat. Tenim un acord electoral amb el PSC, però explícitament no ens han donat cap informació.

—La proposta de Ciutadans pel Canvi era continuar donant suport a la candidatura de Pasqual Maragall. També si hagués estat un tàndem Maragall-Montilla?

—CpC havíem fet una proposta interna per presentar al PSC amb uns punts sobre participació, federalisme i un acord electoral tant a les municipals com a les autonòmiques, però sempre havíem pensat que el candidat seria Maragall. En el cas de canvi de candidat, quan ens ho comunicà el PSC, decidirem en assemblea què fem.

—Haurien acceptat un tàndem Maragall-Montilla?

—Sí, perquè seria una síntesi de l'espai socialista català.

—CpC trencaria els acords amb el PSC si el candidat és José Montilla?

—El nostre posicionament s'hauria d'aprovar en assemblea, perquè no estava explicitat en l'acord que vam enviar al PSC abans de saber la decisió de Maragall. Però en qualsevol cas, no oblidem que pot ser que el PSC no vulgui cap acord amb Ciutadans pel Canvi, no sabem què passarà, tot continua obert.

—Quin motiu podria tenir el PSC per no voler-los?

—Són molt lliures de decidir el que creguin convenient. Ara vivim una nova etapa, i la coalició la va proposar Pasqual Maragall, aleshores no era un projecte globalment assumit pel PSC. De fet, en els primers temps hi havia reticències cap a nosaltres, i alguns ens van batejar com a “Ciutadans pel càrrec”... En qualsevol cas, nosaltres continuarem treballant, independentment que el PSC vulgui fer o no una coalició.

—Ara hi ha bones relacions?

—Sí, totalment. Hem pogut col·laborar intensament en l'elaboració del programa electoral, tenim 11 diputats i una relació fluida.

—Sospiten que el model de participació cívica i política que defensa CpC pot no encaixar en la nova etapa que iniciï el PSC?

—S'haurà de veure. Nosaltres treballarem per estimular el compromís cívic de la ciutadania. CpC podria representar en el futur un paper de formació cívica ciutadana, independentment de les coalicions que establís amb els partits.

—L'única coalició possible és amb el PSC?

TINA BAGUE

—Els membres de CpC ens vam conèixer a través de Pasqual Maragall. Si ell no ens hagués donat aquest espai de participació en la vida política catalana, no l'haguéssim tingut. I creiem que a la societat catalana hi ha un interès creixent pel nostre plantejament de participació.

—Es plantegen, en el cas que no s'arribés a un acord de coalició amb el PSC, iniciar el camí cap a la creació d'una formació o plataforma que pogués concórrer a eleccions?

—Ho hauríem de discutir. Però en principi, la sensació que jo tinc, tot i que encara no hem votat res, és que la tendència és més la creació d'un moviment cívic de participació política, però no tant per participar en eleccions, sinó per participar en l'elaboració de lleis. Aquest tipus de moviments ja existeixen

en alguns països d'Europa, amb els quals ja hem contactat. La nostra idea va més per construir una xarxa de ciutadans europeus.

—Aquesta xarxa es treballarà amb independència dels acords a què pugui arribar amb el PSC?

—Sí, és la meva proposta com a nova presidenta de CpC, però ara cal que s'aprovi en assemblea. Tenim un espai que cal cobrir en el mapa polític català per la radicalitat democràtica.

—Podria convertir-se en el futur en una opció electoral?

—Ja podria ser, però de moment no és la nostra intenció.

—De moment no vol dir mai...

—Exactament.

—CpC va donar suport al PSC perquè compartia el projecte polític, social i nacional de Pasqual Maragall.

Aquest projecte coincideix amb el del PSC?

—Crec que sí, però s'haurà d'explicitar. Nosaltres donem suport a un projecte de construcció catalanista i d'esquerra no exclouent. Si aquest espai el lidera un altre candidat, en les mateixes condicions i projecte, crec que no hi hauria cap problema amb la coalició. Si això entra en els plans del PSC, doncs podrem fer acords.

—Seria igual, si el candidat fos Montilla, Tura o Castells, per exemple?

—Nosaltres creiem més en els projectes que en les persones. Tots aquests candidats ens semblen interessants, però qui hi ha de decidir el candidat és el PSC. Per la nostra part, el proper candidat i el contingut de la relació els hauran de ratificar les bases de CpC.

—CpC apostaria de nou per reeditar un pacte "catalanista i d'esqueres"?

—De segur, apostem fermament per això. I no ens agradaria que en aquest moment històric per al país, qui desplegués l'estatut fos un govern "sociovergent".

—Què els molestaria més, d'aquest hipotètic pacte?

—El component de dreta. Hi ha hagut una manca d'aposta clara per la política social radical a Catalunya, i per això en aquests moments no seria positiu tenir CiU al Govern. Si hi arribés a haver un acord en el projecte, potser es podria acceptar, però, precisament per aquest eix de dreta de CiU, crec que seria més bo un espai d'esquerra.

—El PSC i Maragall es van equivocar expulsant ERC del Govern?

—L'actitud d'ERC era insostenible, la seva presència era molt incòmoda. No va ser un error, en absolut.

—Si, arribat el cas, PSC i CiU formessin govern, què faria CpC?

—CpC vol la governabilitat de Catalunya, però creiem que s'ha d'intentar governar desplegant l'Estatut amb la política social d'esquerra que defensem.

—Aleshores, trencarien relacions o no?

—Aquest debat el plantejarem en la coordinadora que tenim convocada per al 15 de juliol, i en parlarem més a fons al setembre.

Gemma Aguilera